

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ozvári-Lukács Ádám pártfogó ügyvéd (...) által képviselt felperes neve(felperes címeII. 13.) felperesnek a Mihály és Schneider Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Mihály Róbert ügyvéd) által képviselt Magyar Bírósági Végrehajtói Kar (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 7. napján kelt, 68.P..../2015/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi az illeték viselésére vonatkozó rendelkezését.

Kötelezi a felperest, hogy 30 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

A felperes teljes pervesztességére tekintettel pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 12.700 forint perköltséget és engedélyezte, hogy azt az ítélet jogerőre emelkedésének napját követő két egymás utáni hónap 25. napjáig egyenlő részekben teljesítse.

Az előzetesen meg nem fizetett 36.000 forint illetékről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A tényállás szerint a felperes 2014. november 23-án e-mailben, majd december 13-án fax útján kérte az alperest, hogy elektronikus úton küldje meg részére a végrehajtási ügyben történő iratkezelés biztosítása érdekében az interneten elérhető, országosan egységes számítástechnikai rendszerben regisztrációval rendelkező pénzforgalmi szolgáltatók listáját, a Magyar Nemzeti Bankra, a Magyar Államkincstárra, az MFB Bankra és a Magyar Posta Zrt.-re is kiterjedően. Az alperes az önálló bírósági végrehajtó eljárásában alkalmazandó elektronikus kézbesítési rendszer működtetésének részletes szabályairól szóló 40/2012. (VIII. 30.) KIM rendelet 5. § (1) bekezdésében foglalt titoktartási kötelezettségre hivatkozva, az adatkiadást megtagadta.

A felperes keresetében az adatigénylésben megjelölt közérdekű adatok kiadását kérte. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta. Döntését az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére és a 39. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. és 9. pontjaira, a 26. § (1)-(3) bekezdéseire, a 28. § (1) bekezdésére, a 31. § (1) és (7) bekezdésére alapította.

Rámutatott, miszerint a végrehajtási eljárásban alkalmazandó elektronikus kézbesítési rendszerre

vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.), valamint a KIM rendelet tartalmazza. Az önálló bírósági végrehajtó a Végrehajtási Iratok Elektronikus Kézbizítési Rendszerén (VIEKR) keresztül elektronikus úton tart kapcsolatot a féllel, az eljárás egyéb résztvevőjével, más végrehajtóval, bírósággal, megkeresett hatósággal, személlyel vagy szervezettel, ha azt a fél igényli és a kézbizítési rendszer felhasználási szabályzatát írásban elfogadta, vagy számára a törvény kötelezővé teszi a Vht. 35/C. § (1) bekezdésében. Az interneten elérhető, országosan egységes számítástechnikai rendszer feladata a nagyszámú, papír alapú iratforgalmat generáló megkeresések elektronikus úton történő kiváltása. Ennek első alkalmazási területe a pénzügyi intézményekhez intézett megkeresés, majd az arra adott válaszok feldolgozása és továbbítása. A Vht. 250. § (3) bekezdés c) pont alapján az alperes működteti az elektronikus kézbizítési rendszert, ez pedig a KIM rendelet 7. § (1) bekezdés a) pontjában rögzítettek alapján törvényes adatkezelés.

Megállapította, hogy az alperes az Infotv. hatálya alá tartozó közfeladatot ellátó szerv, amely a kezelésében lévő és a tevékenységére vonatkozó, azzal kapcsolatos közérdekű adatok kiadására köteles, ugyanakkor a keresettel érintett adatok nem tekinthetők közérdekű adatnak. Az Infotv. 3. § 5. pontjában rögzített, közérdekű adatként megismerhető adat az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendszer működtetésével, az alperes ezen tevékenységével kapcsolatos információ, nem pedig magában a rendszerben kezelt vagy tárolt adat, köztük a regisztrációval rendelkező pénzforgalmi szolgáltatók neve.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amiben annak megváltoztatásával kérte az alperest a keresetben megjelölt adatok kiadására kötelezni.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Infotv. 3. § 5. pontját, ugyanis a kiadni kért adatok információnak, ismeretnek tekintendők. Hivatkozása szerint ezt támasztja alá az Alkotmánybíróság 15/1995. (III. 13.) AB határozata, ami az ingatlan-nyilvántartásban tárolt információk, ismeretek közérdekű adat minőségét állapította meg. Előadta, hogy az adatok az alperesnek a Vht. 250. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott közfeladatának ellátásával, a végrehajtási iratok elektronikus kézbizítési rendszerének működtetésével összefüggésben keletkeztek. A kért információ nem önmagában a pénzforgalmi szolgáltatók neve, hanem azon információ, ismeret, hogy ezek rendelkeznek-e regisztrációval a VIEKR-ben. Fenntartotta valamennyi korábbi nyilatkozatát, indítványát, ide értve az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányulót is. Pervesztése esetére kérte, hogy a megítélendő perköltség részletekben való teljesítését engedélyezze számára a másodfokú bíróság a Pp. 217. § (3) bekezdése alapján akként, hogy annak havi összege 5.000 forintban kerüljön megállapításra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az Infotv. szabályainak megfelelő alkalmazásával jutott arra a megállapításra, hogy a keresetben kért adatok nem minősülnek közérdekű adatnak, ezért azok kiadására az alperes nem kötelezhető. Döntésével és érvelésével – a kereseti illeték viseléséről szóló rendelkezést kivéve – a másodfokú bíróság egyetértett.

Helytállóan állapította meg az eljáró bíróság, hogy az alperes jogszabályban meghatározott közfeladatot ellátó szerv, amelynek az Infotv. 26. § (1) bekezdése alapján lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében álló közérdekű és közérdekből nyilvános adatot – a törvényben meghatározott kivételekkel – erre irányuló kérelem alapján bárki megismerhesse.

Helyesen fejtette ki azt is, hogy a közfeladatot ellátó szerv nem minden kezelésében lévő adatot kell

megismerhetővé tegyen. Az Infotv. 3. § (5) bekezdése folytán a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő adatok közül csak azok közérdekű adatok, amelyek egyben a szerv tevékenységére is vonatkoznak, vagy a közfeladat ellátásával összefüggésben keletkeztek. E feltételeknek együttesen kell érvényesülniük ahhoz, hogy közérdekű adatok legyenek. (Kúria Pfv.IV.21.976/2014/9.)

Nem vitás, hogy az alperes feladatai közé tartozik a Vht. 250. § (3) bekezdés c) pontjának előírása szerint a végrehajtási iratok elektronikus kézbesítési rendszerének a működtetése és rendelkezik az elektronikus kézbesítési rendszerbe regisztrált bankok és pénzügyi szolgáltatók nevével, azaz kezelésében vannak a keresetben kért adatok, az egyik feltétel teljesült.

A másik feltétel fennállásához azt kellett megítélni, hogy a kért adatok az alperes közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek-e, illetve hogy a tevékenységére vonatkoznak-e. Az egyes bankok, takarékszövetkezetek, pénzügyi szolgáltatók neve nyilvánvalóan a kézbesítési rendszertől függetlenül már létező adat, a konkrét regisztráció ténye pedig nem sorolható az alperesnek az érintett rendszer működtetésével kapcsolatos tevékenysége körébe, és belőle nem vonható le következtetés arról, hogy miként látja el a közfeladatait. A rendszerhez csatlakozott pénzügyi szolgáltatók nevének megismerését nem indokolja közérdek, az nem szolgálja az alperes működésének átláthatóságát sem, erre tekintettel a felperes által kért információk nem tartoznak az Infotv. 3. § 5. pontjában meghatározott közérdekű adatok körébe.

A felperes ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos hivatkozása a perben nem volt helytálló, mivel az ingatlan-nyilvántartás egy nyilvános és közhiteles rendszer, ezzel szemben a perbeli rendszerben titkosítással biztosított adatokhoz a Vht. 35/A. § (3) bekezdése értelmében csak az férhet hozzá, akinek az eljárás irataiba való betekintést törvény biztosítja. Adott esetben ez a körülmény a közérdekű adat megismerésének korlátját jelenti.

A perben nem merült fel jogértelmezésre szoruló kérdés, ezért nem volt indokolt az Alkotmánybíróság megkeresése.

A kifejtettek alapján az alperes az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint jogszerűen tagadta meg a felperes által megjelölt adatkör kiadását, ezért a Fővárosi Ítélet a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta.

Észlelte azonban, hogy az eljáró bíróság szükségtelenül rendelkezett a kereseti illeték viseléséről, mert az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint a per tárgyi illetékmentes. Erre tekintettel a rendelkezést mellőzte az ítélet rendelkező részéből.

Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése tükrében a felperes köteles viselni az alperest képviselő ügyvéd munkadíját, aminek összegét a másodfokú bíróság a 32/203. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései és 4/A. § (1) bekezdése szerint határozta meg.

Az ítélet a bíróság nem látta indokoltnak a perköltség megfizetésére a Pp. 217. § (3) bekezdése szerinti részletfizetés engedélyezését, de a (2) bekezdés alapján a felperes részére méltányosságból hosszabb fizetési határidőt biztosított.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről szóló rendelkezés a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. április 12.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: